Rok XIV Lwów, dnia 1. sierpnia 1927 Nr. 8

GAZETA MŁYNARSKA POWSZECHNA

ORGAN „KOŁA MŁYNARZY“

Redakcja i Administracja: Lwów, ul. Boimów l. 3. — Telefon 148. — P. K. O. Nr. 142.326.

Wychodzi dwa razy miesięcznie. Redakcja rękopisów nie zwraca.

PRENUMERATA: kwartalna dla członków 3 zł., dla niećzłonków 5 zł. Numer pojedyńczy **1 zł.**

Tezy w sprawie elewatorów i spichrzów zbożowych

uchwalone przez Komisję Rzeczoznawców do spraw budowy elewatorów przy M. R. i D. P. dnia 19. IV. 1927 r.

(Ciąg dalszy).

5. Wobec tego, że istniejące w Polsce organizacje handlowo-rolnicze rozporządzają szczupłemi kapitałami, co uniemożliwia im przez dłuższy czas budowę elewatorów, że inicjatywa budowy elewatorów i spichrzów zbożowych może być podjęta i zrealizowana przez kapitały zagraniczne, — niezbędnem jest bezzwłoczne podjęcie przez Bank Gospodarstwa Krajowego akcji budowy elewatorów i spichrzów zbożowych.

Do budowy elewatorów i spichrzów zbożowych w poszczególnych niżej wymienionych miejscowościach powinien Bank Gospodarstwa Krajowego przystąpić wówczas, gdy zostanie zawarty kontrakt dzierżawny pomiędzy Bankiem, a istniejącą ad hoc zawiązaną organizacją handlowo-rolniczą, która przejmie eksploatację danego objektu. Rozmiary, typ i koszty budowy każdego śpichrza winny być ustalone w porozumieniu z dzierżawcami. Śpichrze okręgowo-rolnicze winny być oddawane w dzierżawę, o ile możności, istniejącej w danej miejscowości organizacji handlowo-rolniczej, gdzie zaś istnieje więcej niż jedna organizacja handlowo-rolnicza, należy dołożyć usiłowań, by utworzyły one dla celów handlu zbożowego i eksloatacji spichrza związek.

Oprócz wydatków na budowę elewatorów i śpichrzów zbożowych i udzielania kredytów na budowę i obrót zbożowy powstających elewatorów i śpichrzów organizacjom handlowo-rolniczym, Bank Gospodarstwa Krajowego winien udzielać specjalnych kredytów obrotowych dla istniejących śpichrzów i zakładów przetwórczych, będących w ręku organizacyj handlowo-rolniczych oraz kredytów inwestycyjnych dla nich na instalacje mechaniczne. Do tych celów narazie wystarczy, by Bank Gospodarstwa Krajowego był przygotowany do wydatków i kredytów inwestycyjnych w sumie 10.000.000 zł. i obrotowych 5.000.000 zł.

6. Śpichrze rolnicze w pierwszej kolei powinny powstać tam, gdzie brak ich szczególnie daje się odczuwać, o ile na miejscu istnieją podstawy organizacyjne wśród ludności rolniczej, produkcja zaś zboża stoi na stosunkowo wysokim poziomie.

W pierwszym względzie należy uwzględnić następujące punkty: Biała Podlaska, Jędrzejów, Kozowa (lub Buczacz), Puławy i Zamość.

Dalsza rozbudowa sieci śpichrzów okręgowych rolniczych powinna być odłożona dopóty, dopóki doświadczenie zdobyte przy budowie i eksploatacji pierwszej ich serji nie da dostatecznych podstaw do opracowania programu dalszej akcji, dostosowanej ściśle do właściwości życia gospodarczego Polski. Przypuszczalnie w drugiej kolei budowy śpichrzów okręgowych będzie należało uwzględnić: Ciechanów, Płock, Włocławek, Łomża, Suwałki, Grodno, Wilno, Siedlce, Grojec, Radom, Sandomierz, Tarnów, Jarosław, Sokal, Chełm, Włodzimierz, Łuck, Równe, Buczacz(lub Kozowa), Radomsko i Sieradz.

Oprócz magazynowania zboża dla własnych celów handlowych lub przetwórczych, obowiązkiem śpichrzów tego typu winno być magazynowanie i sprzedaż komisowa zboża rolników, oraz przyjmowanie go do czyszczenia.

Pojemność każdego z tych śpichrzów sięgać ma 500—1000 tonn z technicznem zapewnieniem możliwości rozbudowy.

Za szczególnie pożądane uwazać należy połączenie tego typu śpichrzów z zakładami przetwórczemi (młyny, kaszarnie i t. p.), a o ile nie miałoby to miejsca, sam handel zbożowy nie zapewniałby im dostatecznej rentowności, śpichrze te powinny być łączone ze składami nawozów sztucznych, materjałów opałowych, narzędzi rolniczych oraz innych artykułów, niezbędnych dla rolników.

7. W otoku niektóryeh okręgowych śpichrzów rolniczych, w punktach zetknięcia handlu z produkją, t. j. po miasteczkach targowych, należy tytułem próby uwzględnić budowę małych składnic, wzgl. zsypów zbożowych o pojemności 100—300 tonn i najprostszej konstrukcji, w pierwszej linji przy kolejach dla gromadzenia zboża, dowożonego na targi przez drobnych rolników. Mogą to być filje śpichrzy rolniczych, bądź też składy samodzielnych organizacyj rolniczych.

8. Celem uszlachetnienia zboża dla eksportu oraz dla uregulowania obrotu wewnętrznego, należy na szlakach eksportowych Państwa tworzyć elewatory standaryzacyjne.

Pilną jest potrzeba budowy takiego elewatora w ośrodku szczególnie wydatnej produkcji zbożowej, posiadającym najdogodniejsze połączenia kolejowe i wodne wewnątrz kraju i zagranicą, o pojemności 10.000—15.000 tonn. Punktem najbardziej odpowiednim wydaje się być Toruń. Na południu analogiczny elewator o pojemności 3.000 tonn winien stanąć w Oświęcimiu.

Elewatory te powinny stanowić własność Państwa, eksploatację zaś ich należy powierzyć związkowi istniejących głównych organizacyj rolniczohandlowych, w których dopuszczalny jest udział kapitałów zagranicznych pod warunkiem zabezpieczenia bezwzględnej przewagi polskich organizacyj rolczo-handlowych.

Operacje tych elewatorów obok handlu własnego instytucji eksploatującej obejmować winny magazynowanie cudzego zboża, kupno-sprzedaż na cudzy rachunek i wydawanie świadectw warrantowych.

Elewatory te należy w znacznej mierze dostosować do magazynowania i czyszczenia jęczmienia i nasion, jako stałych ziemiopłodów eksportowych.

Dla jęczmienia i nasion należy przewidywać potrzebę stworzenia specjalnych śpichrzy o pojemności 1000—2000 tonn w Kruszwicy, Kutnie i Lesznie w miarę rozwoju odnośnych operacyj w elewatorach Toruńskim i Oświęcimskim.

9. Koniecznem jest kierowanie naszego eksportu zbożowego morskiego na Gdynię i Tczew, jako punkty, gdzie dochodzą statki morskie. Wobec tego zachodzi potrzeba zaopatrzenia ich w urządzenia, obsługujące eksport zbożowy, szczególnie aktualne w Gdyni, ze względu na budowę portu.

Elewatory eksportowe nie powinny trudnić się uszlachetnieniem zboża, lecz otrzymywać je w stanie całkowicie zdatnym do wysyłki, a wobec tego Gdynia może w obecnej chwili nie mieć elewatorów, przekraczających pojemność mniej więcej 5000 tonn (przyczem w sezonie zbożowym martwym mogłyby być dostosowane do magazynowania innych towarów), natomiast koniecznem jest zaopatrzenie ich w urządzenia przeładunkowe kolejowe oraz wodne o typie pływającym.

Elewatore eksportowe powinny stanowić własność Państwa, które eksploatację ich bezwzględnie powierzyć winno związkowi istniejących głównych organizacyj rolniczo-handlowych.

10. Niezależnie od budowy elewatorów rolniczych i eksportowych należy uznać za pożądane ze względu na racjonalną aprowizację ośrodków wielkomiejskich, utworzenie w głównych ośrodkach konsumpcyjnych składów zbożowo-mącznych. Budowa i eksploatacja tych składów należy do zadań banków państwowych, gmin miejskich i organizacyj spożywczych.

W pierwszym rzędzie w związku z tem uruchomić należy elewatory warszawskie po dokonanym remoncie i ewentualnej budowie instalacyj przeładunkowej na Wiśle. Również przy budowie elewatora w Oświęcimiu uwzględnić należy zagadnienie aprowizacji okolicznych okręgów konsumpcyjnych.

Celem należytego zorganizowania handlu zbożowego koniecznem jest, by miasta i wojsko kierowały zapotrzebowanie aprowizacyjne do organizacyj handlowo-rolniczych.

11. Celem ułatwienia magazynom zbożowym różnych typów spełnienia swego zadania, Rząd powinien uzyskać ustawę lub dekret, ustalający dla nich szczególne uprawnienie kolejowe (łamane frachty).

i wywozowe (nie działanie ograniczeń eksportowych i podwyżek celnych po momencie składowania) oraz wyjednać dla nich wystawienie świadectw warrantowych, nadto uposażyć je w bocznice kolejowe. W szczególności celem usprawnienia przeładunku zbożowego w Gdyni powinna być podniesiona zdolność transportowa kolei, łączących okręgi produkcyjne z wybrzeżem.

Ponadto powstanie elewatorów umożliwi wydanie ustaw o standaryzacji zboża i kwalifikowanym eksporcie płodów rolnych.

12. Do kierowania akcją budowy elewatorów i śpichrzów zbożowych, kwalifikowania organizacyj handlowo-rolniczych do kredytów na budowę, inwestycje i obrót elewatorów i śpichrzów oraz do opinjowania o wysokości tych kredytów, powołane jest Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych przy zorganizowanem współdziałaniu czynników społecznych rolniczych i przedstawicieli zainteresowanych Ministerstw.

13. Przy opracowywaniu planów, budowie elewatorów i śpichrzów zbożowych oraz zaopatrzeniu ich w odpowiednie urządzenia mechaniczne, należy dawać pierwszeństwo krajowym siłom technicznym, firmom budowlanym i przedsiębiorstwom przemysłowym. W szczególności budowa śpichrzów okręgowych rolniczych winna być dokonana w całości siłami krajowemi.

POZNAŃ 1929

Co mówią Niemcy o przemyśle młynarskim w Polsce.

Dr. Curt Poralla — Berlin.

W państwie tak na wskróś rolniczem, jakiem jest Polska, przemysł młynarski jako bardzo poważny ośrodek życia gospodarczego, jest silnym czynnikiem w kształtowaniu się cen produktów młyńskich, a przez stosowanie swej polityki cennikowej kształtuje też tem samem i ceny chleba. Dlatego też powyższe dążenia przemysłu młynarskiego są przedmiotem częstych kampanji prasowych, a wśród szerokiego koła konsumentów wywołują ostre rozgoryczenie. Odpowiednie też stanowisko do przedłożonych w memorjałach żądań podniesienia cen produktów młyńskich zajął i rząd, oddalając żądania przemysłu młynarskiego, gdyż uważał je jako nieuzasadnione i nie idące po linji interesów Państwa. Jak się potoczy dalej w ten sposób wytworzona sytuacja, niewiadomo, w każdym razie walka, którą prowadzi Przemysł Młynarski w obronie swych istotnych interesów, znacznie się zaostrzyła. Skonstatować należy, że ceny zbóż w Polsce wykazują od szeregu tygodni tendencję silnie zwyżkową, co da się wytłumaczyć błędną polityką eksportową Rządu.

Rząd nie bacząc na średnie zeszłoroczne zbiory aby tylko poprawić bilans handlowy, forsował wywóz zboża i doprowadził do tego, że już w pierwszych miesiącach po żniwach wywieziono za dużo ziarna, gdyż ilość pozostałego zboża nie mogła pokryć wewnętrznego zapotrzebowania kraju. Nałożenie cła wywozowego przez Rząd nastąpiło bezwzględnie zapóźno, gdyż ceny zboża w Polsce wzrosły już do tej wysokości, — w jakiej nie mogłyby konkurować ze światowymi rynkami zbytu. Nadto rolnicy spekulując na zwyżkę zboża, nie rzucali odpowiedniej ilości zboża na rynek krajowy, przez co zmuszony był Przemysł Młynarski sprowadzać zboże z zagranicy, płacąc za to zboże o wiele wyższe ceny,. które po najniższych cenach zostało zagranicę wywiezione. Niżej zamieszczona tabelka ilustruje znakomicie, jak gwałtownie wzrastał import zboża w Polsce:

	I kwartał 1927		I kwartał 1926	
	Ton	zł	Ton	zł
Żyto . .	37.146	8.122	1.295	196
Pszenica	37.147	11.132	354	112
Jęczmień	201	47	96	20
Razem .	74·494	19.301	1.745	322

Z tych dat statystycznych przekonać się można, że polski import zboża w I-szym kwartale 1927 roku wzrósł w stosunku do pierwszego kwartału r. 1926 w ilości więcej jak 42 razy, w wartości pieniężnej 60 razy.

Import zboża w Polsce wzrośnie jeszcze do czasu nowych zbiorów, gdyż i sam Rząd zdąża do tego, by przez specjalne komisje zabezpieczyć społeczeństwu odpowiednią ilość zboża, przez import zagranicznego. A trzeba dalej zauważyć, że Przemysł Młynarski sprowadza po wygórowanych cenach zboże, co wywołuje podrożenie surowca, a tem samem podraża i ceny mąki. Niezrozumiałem jest dlatego nieprzystępne stanowisko Rządu w stosunku do zwyżki cen mąki, Rządu, który przez swoją nierozumną politykę eksportową w pierwszej linji zawinił wysokie ustosunkowanie się cen mąki na targu krajowym.

Komunikaty Stowarzyszenia.

Na dniu 21. sierpnia b. r. odbędą się egzamina na młynarzy i podmłynarzy w biurach Koła Młynarzy Lwów ul. Boimów 3, od godziny 8-mej rano począwszy. Zastrzegamy się przeciw rozsiewanym pogłoskom przez nowo powstały „Związek Chrześcijański Ukwalifikowanych Młynarzy“ i stwierdzamy, że egzamina odbyte w naszej organizacji, a stwierdzone świade-

ctwani, są nadal ważne, gdyż, jak w ostrzeżeniu konstatujemy, Związek nasz nadal istnieje i prawidłowo funkcjonuje.

Niżej zapodajemy spis kandydatów, przypuszczonych do powyższego egzaminu.

Stefan Karol, Janów, ad Trembowla; Koliszek Michał, Skałat Stary; Zygman Jan, Wilczyński Jan, Rothstein Aron — Skałat; Czelin Kazimierz, Zmora Michał — Kaczanówka; Oberski Roman, Brzeżany; Ryba Wojciech, Przemyśl; Świstak Jan, Głojsce; Wróblewski Jan, Glinna Nawarja; Poprawa Piotr, Białobrzegi; Grünfeld Samuel, Mokrzany; Kuc Stanisław Lipica dolna; Grześnikowski Karol i Grześnikowski Bolesław, Borowiec; Turczan Jan, Poddabce; Karolko Daniel, Magierów; Lewandowski Władysław, Kornie; Gul Andrzej, Kolbuszowa; Telega Jan, Tuligłowy; Kowalczuk Teodor, Kaniówka; Bukaty Bronisław, Chomakówka; Feit Marjan, Olszanica Wielka; Gałan Stanisław, Jaworów; Grabowski Władysław, Lwów; Wirkijowski Józef, Stubno; Biłyk Antoni, Kubajowice; Bąk Franciszek, Tartaków; Kuczer Wasyl, Lulka Mała; Gierstel Jakób, Czukałowce; Chmiel Dominik, Petnatycze; Popowicz Bazyli, Skwarzawa; Rubicz Jan, Kołomyja; Wojewoda Wojciech, Bochnia; Klein Henryk, Lwów; Szlachta Stefan, Uhnów; Wimowski Franciszek, Młyniska; Szymański Emil, Krasnopuszcze; Gloma Stanisław, Warwaryńce; Meńko Mikołaj, Łoszniów; Kaczmarski Ludwik, Jodłowa; Wityszyn Michał, Białe.

* * *

Zjazd powiatowych Delegatów młynarskich z Małopolski.

W dniu 17. lipca 1927 odbył się Zjazd Delegatów młynarskich w biurach Związku Koła Młynarzy we Lwowie. Na Zjeździe były reprentowane powiaty: bocheński, brodzki, doliniański, dobromilski, drohobycki, lwowski, kałuski, przeworski, jaworowski, rohatyński, podhajecki, stryjski, sokalski, stanisławowski, samborski, skolski, tarnowski i tarnopolski. Zjazd poruszył najważniejszą kwestję przemysł młynarski obchodzącą, a wentylowaną obecnie przez Rząd t. j. sprawę przemiału żyta i pszenicy, według pewnych, z góry ustalonych procentów przez Władzę, wskutek czego będzie możliwa pewna oszczędność na zbożu do eksportu przeznaczyć się mającego.

W myśl uchwał Zjazdu poczynił Zarząd Koła Młynarzy odpowiednie kroki u Rządu. Dalej ustalono postępowanie w sprawie uzyskania praw wodnych według nowej ustawy za pośrednictwem biura Koła Młynarzy. Uchwalono przyjmować pracowników na posady tylko za pośrednictwem biura Koła Młynarzy i to wyłącznie ukwalifikowanych i stwierdzono zanik w kształceniu się w zawodzie młynarskim, oraz pewnej moralnouci u pracowników, która dotychczas stała na odpowiednim poziomie.

Zjazd polecił Zarządowi informowania ogółu młynarzy o rozmaitych faktach przemysł młynarski obchodzący, by przez to usunąć wszelkie nieporozumienia, jakie wynikają wskutek rozszerzania wiadomości, niemających z prawdą nic wspólnego.

Zjazd polecił Zarządowi energicznemi środkami skoncentrować wszystkich młynarzy w Związku Koła Młynarzy jako jedynej Instytucji, dbającej o przemysł młynarski jako źródle pracy, i o pracownikach młynarskich.

Po wyczerpaniu porządku, Zjazd zamknięto. Obrady Zjazdu prowadzili inż. Marjan Bruliński, Konstanty Zaczkiewicz, Sina Schuldenfrei.

* * *

Ostrzeżenie.

Do wiadomości Organizacji doszło, że pewne czynniki, wśród których znajdują się i tacy, którzy nie mają nic wspólnego z przemysłem młynarskim, rozgłaszają nieprawdopodobne wieści, jakoby nasz zawodowy Związek „Koła Młynarzy“ znajdował się w likwidacji i że w najkrótszym czasie zostanie rozwiązany.

Tym podobnym pogłoskom musimy najkategoryczniej zaprzeczyć i stwierdzić publicznie, że instytucja „Koła Młynarzy“, jako jedyna instytucja istniejąca od lat 25, jest obecnie w stadjum jaknajwyższego rozwoju i chroni, jak dotychczas, w pełni interesa przemysłu młynarskiego, jak też i ich pracowników. Ostrzeżenie to podajemy dla informacji naszych członków, by wiedzieli, jakie w danych wypadkach mają zająć stanowisko — z prośbą o doniesienie tych, którzy takie fałszywe rozgłaszają wersje. Przy tej sposobności podnosimy i ten fakt, że agitacje wyżej zapodane oparte są na tle politycznem, jako przygotowawczy teren przyszłych wyborów do sejmu. Organizacja nasza jako czysto zawodowa musi się ściśle trzymać swych statutowych obowiązków i nie wolno jej jako takiej mieszać się do walk partyjnych i politycznych. Nasi długoletni członkowie powinni zwartą pójść falangą i wszystkim tym destruktywnym czynnikom godną dać odprawę, by przez swą solidarną postawę dać dowód, że nasza najstarsza na terenie Polski Instytucja nie powinna i nie może być terenem walk partyjnych lub osobistych.

* * *

Budowa własnego domu.

Pan **Konstanty Zaczkiewicz** właściciel młyna w Drohobyczu, składa 25 dolarów na fundusz budowy własnego domu i zaprasza p. **Izydora Zuckerberga** i p. **Stefana Sasyka** właścicieli młynów w Drohobyczu, do zakupienia dalszych cegiełek.

Równocześnie pozwalamy sobie przypomnąć Panom **Zauerowi Adamowi,** wł. młyna w Bezbrudach, **Franciszkowi Jacynie,** kier. młyna w Brzeżanach, **Józefowi Rawskiemu,** kier. młyna w Szaran-

czukach oraz **Paarowi Włodzimierzowi,** wł młyna w Jaworowie, że dotychczas nie spełnili wezwania subskrybowania cegiełki.

* * *

Staraniem Szkoły Przemysłowej w Bydgoszczy wydany został podręcznik „Młynarstwo“, opracowany przez prof. Szkoły inż. Stanisława Małyszczyckiego. Podręcznik obejmuje 320 arkuszy druku, oraz zawiera 104 rysunki w tekście i liczne tablice. Część pierwsza podręcznika traktuje o młynarstwie zbożowym. Chociaż podręcznik ten jest ściśle zastosowany do potrzeb szkół zawodowych może się on okazać nader pożytecznym i pomocnym dla samokształcących się i dla zatrudnionych już w przemyśle młynarskim. Zawdzięczając temu, że autor podręcznika stronę teoretyczną młynarstwa ujął w możliwie szczupłe ramki, a głównie zwrócił uwagę na stronę praktyczną, podręcznik staje się dostępnym dla szerokiego ogółu pracującego na polu młynarskiem.

Redakcja na żądanie wysyła podręcznik za pobraniem pocztowem po cenie 8 zł za egzemplarz, dołączając do tego koszta przesyłki.

Emigracja polska w Ameryce a Powszechna Wyst. Krajowa.

Co mówi o Wystawie p. dr. pułk. Starzyński?

W całej Polsce dziś wiadomo, że gościmy w Kraju weteranów armji polskiej, amerykańskiej, którzy w liczbie około 700 osób z za Oceanu do starego przybyli Kraju.

W Poznaniu, Warszawie, Krakowie i Lwowie zgotowano im przyjęcie jaknajserdeczniejsze, gdyż ogół Narodu uświadomiony jest o roli emigracji w Ameryce i wie, ile jej rzetelnej zasługi kryje się w fakcie, poprostu nieograniczonym, jako szczęście Polaka, a zwanym krótko Polski Niepodległością.

Wycieczkę prowadził pułkownik dr. Starzyński, do którego Zarząd Wystawy zwrócił się z prośbą o szereg informacji, przyczem z natury rzeczy na czoło wysunąć się musiało zagadnienie, jak emigracja amerykańska odniesie się do Powszechnej Wystawy Krajowej?

Pytanie nasze — pisze nam Zarząd Wystawy — rozbiliśmy na dwa punkty. Pierwszy dotyczy możliwości udziału wystawców Polaków amerykańskich w tej ogólnej rewji polskiej twórczości.

P. dr. pułk. Starzyński odpowiedział wyczerpującem zobrazowaniem polskiej pracy na amerykańskim gruncie. Mianowicie twórczość polska nie nosi tam dotychczas wybitnie odrębnego charakteru i w zależności od produkcji amerykańskiej nie odznacza się większymi rozmiarami. Na tem polu dopiero samodzielność polska i większa zamożność poczynają rosnąć, jakkolwiek z pewnością i to, co już zrobiono, nie jest pozbawione cech ciekawych i może spotkać się z zainteresowaniem ogółu polskiej ludności.

Aby w każdym razie pewne dane zdobyć i móc przedstawić, należy zdaniem p. dr. Starzyńskiego zwrócić się do Konsulatów polskich w Stanach Zjenoczonych, które dysponują zarówno materjałem statystycznym jak i dobrą organizacją. Konsulowie Rzeczypospolitej są nietylko ludźmi odpowiedzialnymi, lecz dzielnymi i gorąco czującymi patrjotami, co daje rękojmię, że uczynią wszystko, by dopomóc ze swej strony do powodzenia Powszechnej Wystawy Krajowej także i w tym dziale, który nazywać się będzie emigracyjnym.

Pan dr. Starzyński wypowiedział się następnie na temat: czy Polacy amerykańscy licznie przybędą do Kraju na Wystawę w 1929 r.

Jego zdaniem należy się spodziewać wielu i to dużych wycieczek. Wprawdzie Związek Narodowy Polski (200.000 członków) organizuje podróż do Polski około 2.000 ludzi już w roku przyszłym tj. w roku 1928, mimo to przecież tyle jeszcze innych organizacyj niezawodnie zechce podjąć zbiorowy wysiłek ku poznaniu dorobku polskiego z 10-letniego okresu Niepodległości.

Napewno zbiorą się weterani i związki śpiewackie, korzystając z okazji zlotu śpiewackiego wszechsłowiańskiego, zapowiedzianego do Poznania podczas trwania Wystawy.

Zresztą (p. pułkownik Starzyński ma nadzieję uzasadnioną) — propaganda zrobi swoje i zdoła nawet obojętnych czy mniej żywych obudzić, rozgrzać i do przybycia zachęcić.

Z rozmowy z wybitnym działaczem polskim odnieśliśmy wrażenie, iż jego głęboka znajomość stosunków i ludzi amerykańskich obok gorącego umiłowania sprawy polskiej we wszystkich jej przejawach, pozwoli p. pułk. Starzyńskiemu stać się wśród emigracji czynnym rzecznikiem tej ważnej polskiej imprezy.

Dział emigracyjny będzie niezaprzeczenie ogromnie pouczajacy, o ile w sposób graficzny przedstawi całokształt stanu posiadania polskiego na obczyźnie. Nietylko bowiem o produkcję polską chodzi, ale i o rozmieszczenie ludności, szkolnictwo, duszpasterstwo, stopień zamożności, udział w życiu politycznem, społecznem, wojskowem itd., itd.

Oczywiście nie eksponaty, lecz wykresy, mapy, tablice, obrazy zilustrują przed oczyma całej

Polski — Polskę emigracyjną; na tem właśnie zależy, by go rychło przygotować było można, stawiając na wyżynie dzisiejszych wymagań nauki

Przegląd pism.

Wyszedł z druku Nr. 14 „Rolnika Ekonomisty“ organ Związku Polskich Organizacyj Rolniczych pod kierownictwem posła J. Gościckiego i redakcją pana Augusta Iwańskiego.

Numer zawiera w treści: artykuły pp. dra T. Mincera p. t. „Użycie pożyczki zagranicznej“, W. Krzywickiego — „Metody kalkulacji stawki celnej“, A. Iwańskiego — „Przetwórstwo owocowe i jarzynowe“ i M. Rudzińskiego — „Inwentaryzacja i amortyzacja w gospodarstwach“.

W dalszym ciągu zeszyt zawiera sprawozdanie z działalności Związku Polskich Organizacyj Rolniczych, korespondencje zagraniczne z Rzymu, kronikę krajową, kronikę zagraniczną, przegląd piśmiennictwa, recenzje i sprawozdania oraz statystykę.

Kronika.

Budowa elewatorów. W związku z zamiarem utworzenia rezerw zbożowych, przystąpiono w Warszawie do rekonstrukcji elewatorów zbożowych. Koszty remontu mają przenieść sumę 1 miljona złotych. W elewatorach warszawskich będzie można pomieścić około 100 wagonów zboża, przyczem równocześnie w spichrzach znaleść może pomieszczenie 300 wagonów zboża.

Ograniczenie przemiału zboża. Wkrótce odbędzie się w Ministerstwie spraw wewnętrznych konferencja międzyministerjalna, na której omówiony zostanie projekt rozporządzenia, ograniczający przemiał zboża. Zasadniczym celem projektu jest ustalenie procentu przemiału i wprowadzenie w życie tej nadzwyczaj potrzebnej inowacji, która zapewni krajowi wielką oszczędność w zbożu, a spożywcom da pożywny i tani chleb. Projekt ten po opracowaniu ukaże się we formie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej.

Kredyty na rezerwy zbożowe. Rada kredytowa w ministerstwie skarbu uchwaliła wniosek o wyasygnowaniu kredytu w wysokości 40 miljonów złotych na zakup zboża dla stworzenia rezerw zbożowych na rok przyszły w wysokości 100.000 ton.

Piąte losowanie premjowych książeczek oszczędnościowych P. K. O. odbyło się dnia 15. lipca b. r. Wylosowanych zostało 24 książeczek premjowanych o następujących numerach: 22 552, 12.738, 3.757, 19.806, 22.733, 1.049, 13.448, 14.576, 17 411, 3.133, 18.988, 2.024, 20.465, 19.863, 8 684, 17.859, 7.211, 9.312, 21.399, 19.119, 1.220, 1.803, 2.693, 5.410.

Burze gradowe w powiecie lubawskim. Nad powiatem lubawskim przeciągnęło w ostatnich tygodniach kilka gwałtownych burz gradowych, które wyrządziły olbrzymie szkody. Najstarsi ludzie w powiecie nie pamiętają tak gwałtownych nawałnic. Najbardziej ucierpiała zachodnia część powiatu, gdzie zboża zostały wytłuczone gradem, łąki i pastwiska zalane wodą, szosy i drogi zamulone, drzewa połamane i powyrywane z korzeniami. Kawałki gradu dochodziły do nieprawdopodobnych rozmiarów. Przeszło 2.000 morgów pól uprawnych zniszczonych zostało w 100%, 3.000 morgów w 50%. Najdotkliwiej ucierpieli małorolni.

Burze w Wileńszczyźnie. Nad powiatem wilejskim, wileńskim i trockim, ropętała się onegdaj straszna burza gradowa. Na znacznej przestrzeni zniszczył grad doszczętnie zboża i okopowiny. Częste uderzenia piorunów wywołały pożary wsi.

Zbiory na Węgrzech. Według przypuszczalnych obliczeń oficjalnych, zbiór żyta na Węgrzech osiągnie 19·8 milj. kwintali wobec 17·4 milj. kwintali w roku zeszłym. Zmniejszenie zbioru żyta w roku bieżącym jest wynikiem zmniejszenia zasianych obszarów. Jęczmień przyniesie prawdopodobnie 4·8 milj. kwintali wobec 4·7 w roku zeszłym. Siana w roku bieżącym 2·8 milj. wobec 3·5 milj. kwintali w roku zeszłym. Winnice poprawiły się po szkodach, wywołanych przymrozkami wiosennemi.

Zbiory w Niemczech. Niemieckie dzienniki ogłaszają sprawozdania o stanie zasiewów niemieckich, w których zapodają, że naogół widoki zbiorów na ziemiach lekkich, piaszczystych są najwięcej pomyślne. Na tych ziemiach należy się spodziewać zbiorów średnich. Natomiast na gruntach cięższych spodziewać się można zaledwie mniej niż średnich zbiorów. Powodzie i ustawiczne deszcze wyrządziły znaczne szkody.

Zbiory w Rosji. Według statystycznych dat zapodanych przez oficjalne czynniki sowieckie, zbiory tegorocznych zbóż przedstawiać się będą średnio. Na terenach czarnoziemu Ukrainy perspektywy zbiorów przedstawiają się dodatnio. Przestrzeń ziem zasianych zbożem w stosunku do zeszłego roku, wzrosła o 4%, zaś ziem będących wogóle w kulturze, o 1%.

Czyś spełnił swój obowiązek i nadesłał już prenumeratę?

Prenumeratę uiścili

Faber Franciszek II kw.
Blicharski Leop. II i II. kw.
Schneps Józef II kw.
Junikiewicz Rudolf „
Mattes Gustaw „
Bauer Michał „
Wogórka Michał II, III i IV kw. 1927 i I kw. 1928
Młyn Gazowo-Turbinowy Gliniany II kw.
Sterner Szymon III kw.
Hasiak Stanisław III kw.
Cegielski Rudolf „ „
Blicharski Roman „ „
Mech Jan II i III „
Hrehorowicz J. II, III i IV kw.
Paar Włodzimierz III „
Inż. Held Leon III i IV „
Andres Gust. II, „ „ „
Pączkowski Ant. II i III „
Małachowski Jan „ „ „
Hiert Izydor „ „
Szatyński Teodor II kw.
Dmytrów Jakób „
Kurczak Justyna II i III kw.
Bredy Karol „ „ „
Schuldefrei Sina III i IV kw.
Wender Ilko II i III kw.
Schulz Benzjon II „
Jägier Abraham III „
Rippel Ryszard II „
Dormus Jerzy II i III „
Kraczmar Franc „ „ „
Księża Bazyljanie, Krasnopuszcza II, III i IV kw.
Biegański Rud. „ „
Pichl Józef gaz. „ „
Schmied Wilh. „ „
Oholita Jan „ „ „
Jampoler Mos. „ „ „
Gniewosz Al. „ „
Ziarko Antoni „ „

Cedula gieldowa za czas od 15. VII. — 31. VII. 1927

		15/VII—21/VII	22/VII—31/VII
Pszenica krajowa dworska ex 1926,	750 gr.	52·00 - 51·50	51·00—52·—
„ „ zbiorowa „	720 „	50·75 —50·00	49·00—50·00
Żyto małopolskie „	675 „	45·50—41·00	40·00—41·50
Jęczmień przemiałowy „	620 „	40·00—36·50	34·75—44·50
Pęcak		66·00—68·00	66·00—68·00
Otręby żytnie bez worka		22·00—21·25	21·50—22·25
„ pszenne bez worka		21·25—21·00	21·750

W drugiej dekadzie nastąpił prawie zupełny zastój w obrotach giełdowych i pozagiełdowych w zbożu chlebowem starego zbioru. Dla pszenicy kompletny brak zainteresowania. Poza giełdą obroty w życie nowej crescencji z dostawą do 48 godzin, gwarantowanej wagi jakościowej 71, po zł. 44·— loco stacja Czortków.

W trzeciej dekadzie przy spadku cen starego zboża, oraz przy wstrzymywaniu się od zakupów przez młyny krajowe, obracano przeważnie już nowem zbożem — i tak żądano za nową pszenicę o wadze 78/79 z dostawą kilkudniową loco Tłuste zł 51·50, za nowe żyto o wadze 69/70 z dostawa do 48 godzin loco Czortów zł 42 — jednakowoż bez odbiorców, z powodu wygórowanej ceny. Nawet na jarmarku „św. Anny“ w Tarnopolu nie dokonano transakcji w życie i pszenicy z powodu zbytnio wygórowanych cen tegorocznego zboża. Tendencja naogół wyczekująca i raczej zniżkowa.

PRZECIĘTNE CENY MĄKI W DRUGIEJ POŁOWIE LIPCA.

Lwów:

Brutto za netto łącznie z workami.

Mąka pszenna 40%	zł 93·00—94·00
„ „ 50%	zł 84·00—85·00
„ żytnia 50%	zł 77·00—78·00
„ „ 60%	zł 71·00—72·00
Kasza hryczana	zł 90·00—85·00
„ jaglana	zł 82·00—85·00
„ jęczmienna	zł 66·00—68·00
Grysik kukurudziany	zł 52·00—53·00
Mąka „	zł 34·75 —31·75

Kraków:

Pszenica stara	zł 72·00—73·00
„ nowa	zł 52 00—53·00
Żyto stare	zł 68·00—69·00
„ nowe	zł 46·00—47·00
Mąka pszenna 45% stara	zł 92·00—93·00
„ „ 50% „	zł 90·00—92·00
„ „ grysiłowa	zł 93·00—94·00
„ „ ciemna do pieczenia	zł. 77·00—78·00
Okręgu Poznańskiego 65% stara	zł 79·50—80·50

Lublin:

Żyto	zł 43·00
Pszenica	zł 56·00

Młyn „Piaski“ notuje:

mąkę pszenną „0000“	zł 90·00
„ „ „00“	zł 88·00
„ „ „0“	zł 86·00
„ „ Nr. 1	zł 80·00
„ „ Nr. 3½	zł 75·00
„ „ Nr. 4	zł 72·00
„ „ Nr. 4½	zł 66·00

ceny za 100 kg loco młyn.

Bydgoszcz:

Ceny hurtowne zboża loco za 100 kg

Pszenica	zł 53·75—54·75
Żyto	zł 51·00—53·50

OGŁOSZENIA.

DO SPRZEDANIA MŁYN wodno-turbinowy: 1 para walców, 1 kamień, 1 Kaspar Nr. 2, 1 maszyna do czyszczenia grysików, 1 tarrar wraz z tryjerami, siła wodna 35 H. P. Dom mieszkalny o 7-miu ubikacjach, stajnie, stodoły i oficyny — światło elektryczne, 4 morgi ogrodu. Młyn przy stacji kolejowej o odległości 100 metrów. Cena 15.000·— dolarów, za gotówkę taniej. Wiadomość w Administracji.

MOTOR „BOLENDER“ 40 KM z małym remontem za dolarów 350, do sprzedania. Wiadomość Administracja.

Przy wszelkich korespondencjach z firmami, prosimy powoływać się na naszą „Powszechną Gazetę „Młynarską“.

CENNIK OGŁOSZEŃ: Ogłoszenia jednorazowe na 1 str. 100 zł. — 1/2 str. 60 zł. — 1/4 str. 40 zł. 1/8 str. 20 zł. — 1/16 str. 15 zł. — Na pierwszej i ostatniej stronie okładki ceny o 100% wyższe. — Ogłoszenia przed tekstem o 75% wyższe. — Ogłoszenia po tekście o 50% wyższe. — Przy kilkakrotnych lub stałych ogłoszeniach odpowiedni opust.

Wydawca: „KOŁO MŁYNARZY“. „Drukarnia Narodowa“ Lwów Szajnochy 1. 2. — Tel. 21-35

Redaktor odpow.: Inż. Marjan Bruliński.